

vedkommende ikke vilde falde Fattigvæſenet til Byrde. En ſaadan Garanti kan overhovedet ikke gives, og jeg vil meget fraraade Ministeriet at komme ind paa den Vej at forlange Garanti i denne Henseende. Dernæſt ſtal jeg ogſaa gøre en Bemærkning ved den højtærede Minifterſ Udtryk om, at Indfødsrets Meddeleſe ſkulde være en Begunſtigelſe. Det er noget, ſom tidligere Udvalg have ſat et ſtort Spørgſmaalſtegn ved. Indfødsretten er en Ret, og man maa ſige, at en Perſon, ſom har knyttet ſig tilſtrækkelig nøje til Danmark, ſom i længere Tid har været her, opført ſig vel og betalt ſine Skatter, har en vis moralſk Ret til ogſaa at have Indflydelse paa de kommunale og det politiſke Liv. Det er denne moralſke Ret, der ved Indfødsretsloven bliver til en politiſk Ret, og at dette maatte være Regeringens Opfatteſe, ſtonner man deraf, at da der i ſin Tid blev ført Forhandlinger mellem Udvalget og Finansministeren om, hvorvidt Andragender om Indfødsretſſager ſkulde ſtempleſ, kom Finansministeren til det Reſultat, at de behøvede ikke at være ſtemplede, fordi det ikke var Tale om nogen Begunſtigelſe. Havde der været Tale om Begunſtigelſe, ſkulde de derimod have været ſtemplede. Det er imidlertid et mere, teoretisk Spørgſmaal, hvorvidt man betragter Indfødsretten paa den ene eller den anden Maade. Derimod maa jeg være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds i, at man ikke maa gøre det alt for vanſkeligt for de ubemidlede at ſaa Indfødsret. Er det en ſtræbſom Arbejder, der er Tale om, bør han have Indfødsret lige ſaa vel ſom den bedreſtillede i Samfundet, naar der ſom ſagt ingen Sandſynlighed er for, at han i en nær Fremtid vil falde Fattigvæſenet til Byrde. I denne Henseende ſtal jeg gøre opmærksom paa, at man har her i Kjøbenhavn en Inſtitution, ſom gør megen Nytte, nemlig Rets-hjælpen for ubemidlede. Den har affattet Skemaer, ſom gøre det lettere at ſaa Oplyſninger om dem, der ſøge Indfødsret, og ſaa vidt jeg veed, har endog Indenrigsministeriet været medvirkende til, at diſſe Skemaer fik den rette Form. Men hvis den højtærede Miniſter for Fremtiden vil nægte de ubemidlede Indfødsret, vil forlange Garanti for, at de vedkommende ikke ſkulle

falde Fattigvæſenet til Byrde, ſaa synes jeg, at Rets-hjælpen for ubemidlede gerne kan indſtille ſin Virkſomhed i ſaa Henseende, ſaa vil der ikke være mere for den at gøre med Hentydning til Indfødsretten. Derfor kan jeg meget godt forſtaa, at det maa være dem magtpaaliggende, at dette Skøn ikke bliver altfor meget vanſeliggjort, især ved at man forlanger Oplyſninger, ſom man tidligere ikke har forlangt. — Endelig ſtal jeg bemærke, navnlig overfor det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), at han viſtnok indrømmede den højtærede Miniſter for meget, naar han gav ham ſin Tilſlutning til den Udtaleſe, at Danmark var liberalere end noget andet Land med Hentydning til at give Indfødsret eller Statsborgerrret, hvad man nu vil falde det (Berg: Med Undtagelſe af Amerika!) — nej, ikke alene med Undtagelſe af Amerika, ſom det ærede Medlem ſiger, men med Undtagelſe af Svejts, og man kan ſikkert nævne flere andre Lande. Der findes i en tidligere Udvalgsbetænkning for ikke ret mange Aar ſiden en Sammenligning, og jeg ſtonner, at der egentlig kun er to af de Lande, om hvilke jeg har Oplyſninger, hvor der gælder ſtrængere Regler end i Danmark, nemlig Belgien og Øſterrig. Belgien har ſtillet ſig alt for ſtrængt og har ogſaa maattet hale noget ind derpaa, men ellers vil jeg ſige, at man i det hele taget nu gaar mere og mere liberalt frem med at gøre det let for fremmede at blive Undersaatter eller Statsborgere i et andet Land; det er noget, der ganſte naturlig følger af Tidens Udvikling, fordi Grænſerne mellem Landene inarere gøres lavere end højere ved Samfærdſelsmidlernes Forbedring og den lette Afgang til at finde ſit Udkomme paa de forſkellige Steder.

Indenrigsministeren (Ingærſlev):

Jeg maa kun gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordſører, der i ſaa mange Aar har fulgt Forſlagene om Indfødsrets Meddeleſe, været Ordſører for dem og ſaaledes nøje kender dem, idet han nu ſagde et og andet, der maatte forbaſe mig. Den ærede Ordſører ſagde nemlig, at hvis Ministeren herefter vilde nægte alle ubemidlede Afgang til Indfødsret, vilde det være meget ſorgeligt, thi ſaa kom vi jo ind i et andet Spør. Det er underligt, at den ærede Ord-